

[Christmas Møller.]

gøre, at vi saa altsaa maa vente, til vi kan faa nærmere Besked. Jeg tror ikke, den højtærede Statsminister har Ret i, at der fra den tidligere Regerings Side eller fra mig som Udenrigsminister ikke hurtigt blev givet Underretning f. Eks. til Det udenrigspolitiske Nævn. Men naturligvis kan vi vente det Par Uger, inden vi kan faa den nøjagtige Besked, som jeg forstaaer Statsministeren har lovet, at vi skulde faa her eller, hvor det ikke er muligt at gøre det offentligt, i Det udenrigspolitiske Nævn — jeg erkender naturligvis meget gerne, at det første ikke kan ske paa alle Omraader.

Over for Finansministerens Bemærkninger til mig har jeg kun at takke for, at Finansministeren i Finansudvalgene vil give nærmere Underretning om det Grundlag, paa hvilket hele hans finansielle Opstilling byggede.

Med Hensyn til Ministerens Bemærkning angaaende Valutapolitikken vil jeg sige dette, at en Sænkning af Kronens Værdi vil dog altid medføre dyrere Varer her i Landet, altsaa en modsat Politik af den, man ønsker at føre.

Saa ønsker jeg endelig at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen var utilfreds med Tempoet i Udenretningen og maaske ogsaa utilfreds med andre Forhold paa dette Omraade, og det er der vel i og for sig mange, som er enig med det ærede Medlem i. Det synes jeg ikke vedrører det Spørgsmaal, det her drejer sig om, for naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen klart sagde, at et Rets-samfund er det et Gode at bo i, synes jeg det ærede Medlem skulde fastholde denne Betragtning. Det ærede Medlem kan nemlig ikke mene, at fordi en politisk Modstander, selv om det er en Mand i en saa fremtrædende Stilling som den højtærede Statsminister, fremsætter en Udtalelse, man ikke er tilfreds med, vil dette Forhold have den Reaktion, som der her har været Tale om. Jeg maa ogsaa sige til det ærede Medlem, at jeg tror, han vilde sætte sig uden for Samarbejdet — det er ham maaske ligeegyldigt —, i det Øjeblik det ærede Medlem og hans Parti vil hævde det Synspunkt, at det kan være nødvendigt at give sin Mening til Kende paa den Maade, at man gaar ud i en Strejke, f. Eks. over for en Dom, en Tjenestemandsdømstols Afgørelse eller en fremtrædende Politikers Udtalelse. Vi er her ved et springende Punkt i hele Situationen, hvor jeg gerne vil sige til det ærede Medlem og ogsaa til den højtærede

Regering og det høje Ting, at der for mig ikke er nogen som helst Tvivl om, at den Slags Metoder anvendt i det politiske Liv simpelt hen ikke kan taales.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Jeg har Lyst til at sige en Del til den højtærede Finansminister, men skal indskrænke mig til enkelte Bemærkninger. Han paastaar, jeg skal have sagt, at Erhvervslivet sagtens kan klare sig, saa er Erhvervslivet sikkert beroliget. Den højtærede Minister ved, at det har jeg ikke sagt. Jeg har sagt, at efter min Opfattelse ligger det danske Erhvervslivs Omkostningsniveau ikke højere end f. Eks. Englands og Amerikas Omkostningsniveau. Hvis den højtærede Minister er uenig med mig i dette Synspunkt, kan han sige det; hvis han er enig med mig, hvorfor slaar han mig saa?

Den højtærede Justitsminister siger, at der er ingen Henvendelse rettet til ham om det, jeg har berørt. Den højtærede Minister synes at være af den Mening, at det er ligeegyldigt, hvad han foretager sig; om det har nok saa stor Interesse for Offentligheden, skal han ikke komme med Forklaring, før han er tvunget til det. Det, det drejer sig om, er, hvorvidt det er rimeligt at foretage Løsladelse af disse Organisation Todt Folk, som Justitsministeren har foretaget, og hvormed han begrundet den; han gav nemlig ingen Begrundelse her, han gav en almindelig Begrundelse, at de kunde ikke blive straffet, og de vilde blive frifundet, hvis de kom for en højere Instans, men han fortalte ikke, i Henhold til hvilke Paragraffer og Fuldmagter han som Justitsminister kan løslade dem, der er dømt og sat til Strafafsoning. Hvis „Land og Folk“s Papirtildeling, som er afhængig af den højtærede Regerings Beslutning, var noget rigeligere, skulde jeg gerne anbefale Bladet at aftrykke den højtærede Ministers Redegørelse ordret, det vilde være meget gavnligt at faa den paa Tryk i Offentligheden. Hvis den højtærede Justitsminister er saa bekymret for disse Folk og mener, at de har faaet for strenge Domme, og at de vilde blive frifundet ved Landsretten, kunde han være gaaet den Vej at lade Landsretsdømmene prøve ved Højesteret; det vilde have været den naturlige Vej — men det drejede sig om saa hurtigt som muligt at faa dem løsladt. I øvrigt vil jeg sige, at naar Regeringen og den højtærede Justitsminister paa dette Omraade er begyndt at tale om,